

Velitele roty se šavlí odmítl. Na Nečase a Ratha šel s vtipem

Za totality se vyučil soustružníkem, na uměleckou školu by jej komunisté nepustili. Kresba je dnes přesto velkým koníčkem Miroslava Vomáčky z Moravských Budějovic.

MORAVSKÉ BUDĚJOVICE Kreslíř a grafik Miroslav Vomáčka z Moravských Budějovic se už čtrnáct let věnuje perokresbě. Narodil se 6. března 1967, vyučil se soustružníkem a od revoluce se živil prací ve vlastním grafickém ateliéru. V poslední době třeba vytvořil námet pro nové vlaky ČD Regio Spider.

Ve volném čase si nejradší kreslí, dnes má na kontě přes šestnáct set kreseb aut, zvířat, portrétů či aktů a v kreslení pokračuje dál.

Odmalička vás bavilo kreslení, proč jste tedy nevystudoval uměleckou školu?

Nevystudoval jsem ji, protože táta „zlobil“ u soudruhů. Ačkoliv jsem měl vyznamenání, vyučil jsem se soustružníkem. Po revoluci jsem se chtěl živit výtvarným uměním, přál jsem si malovat ve vlastním ateliéru, ale zjistil jsem, že uplatnit se na tomto poli je pro neznámého tvůrce hodně složité. Založil jsem si tedy firmu, užívám rodinu, dám práci zaměstnancům a kreslení mi zůstalo pro radost.

To chápu...

Při kreslení se tak nemusím přizpůsobovat trhu. Nemusím kreslit trapaslíky, když frčí trapaslíci, a barevné obrazy, když mě baví perokresby. I ve firmě mohu navíc ovlivňovat své okolí. Navrhuji reklamní nápisy, které se někdy táhnou přes celou fasádu.

A jak se s takovou zakázkou vyrovnáváte?

Chodím po městě a pozoruji daný dům ze všech úhlů, abych zvolil nejvhodnější barevné řešení. Když jim tam dám oranžovou a fialovou, tak z toho budou akorát tak naštvaní, když to ale trochu sladím s okolím, tak se jim to bude líbit.

Prozradil jste mi také, že jste se v osmé třídě přihlásil do kroužku šití...

Ano, doma jsme měli elektrický šicí stroj a dneska se mi ty znalosti hodí. V práci mám mašinu a nemám teď problém naprogramovat výšivky. Nedávno jsem zrovna pracoval na slavnostním hasičském praporu.

Vaše činnost je velmi barvitá, kde všude se s vaší prací mohou lidé setkat?

Lidé mě vlastně potkávají už od na-

rození, když malují pozvánky na vítání občánků. Později jim dělám svatební oznámení, pak i pozvánky na větší jubilea. No a, to už je taková smutnější záležitost, spolupracuji i s pohřební službou.

Lidé se ale se mnou „setkají“, i když si koupí třeba jen karty nebo pexeso. Kreslím také zámky, které se pak přetiskují na turistické hrnečky, a tak podobně. Jednou po mně chtěli, abych měl do rána hotový přebal krabice na pizzu, tak mi nezbylo nic jiného, než si vzít foťák a vyfotit sám sebe. Moje děti teď vždycky brblají, že když si jdou pro pizzu, musí koukat na mě, ale je jednodušší pracovat sám se sebou, než se dohadovat, že potřebujete model. V jedné optice zase třeba můžete najít oči, které jsem kreslil podle těch svých.

A co konkrétně připravujete nyní?

Například grafiku pro jednu pražskou „reklamku“. Jde o cyklus kreseb autoveteránů a slavných českých osobností, které v nich závodily. Před několika dny jsem například odevzdával Elišku Junkovou s její Bugatti 35B.

Stane se, že se vám do nějakého projektu nechce?

Jsou samozřejmě i témata, která mi nesedí, a tak se k jejich tvorbě prostě nenechám nutit. To máte, jako kdybyste po rockerovi chtěli, aby vám zazpíval s dechovkou. Dva roky jsem na vojně „bojoval“ s velitelem roty, který chtěl, ať namaluji, jak pochoduje se šavlí, já ale vojáky z povolání nekreslím. Momentálně mě zase někdo dost často žádá o téma pro tetování, to je pro mě zatím tabu.

V roce 1999 vydával můj soused dětskou knihu a požádal o perokresby.

To je vaše pracovní kariéra, co vaše kreslení pro radost?

Odjakživa jsem si kreslil, ale nikdy jsem nechodil ani do „lidušky“. Protože jsem nic nestudoval, občas stále narážím na to, že existuje řada technik, které neumím.

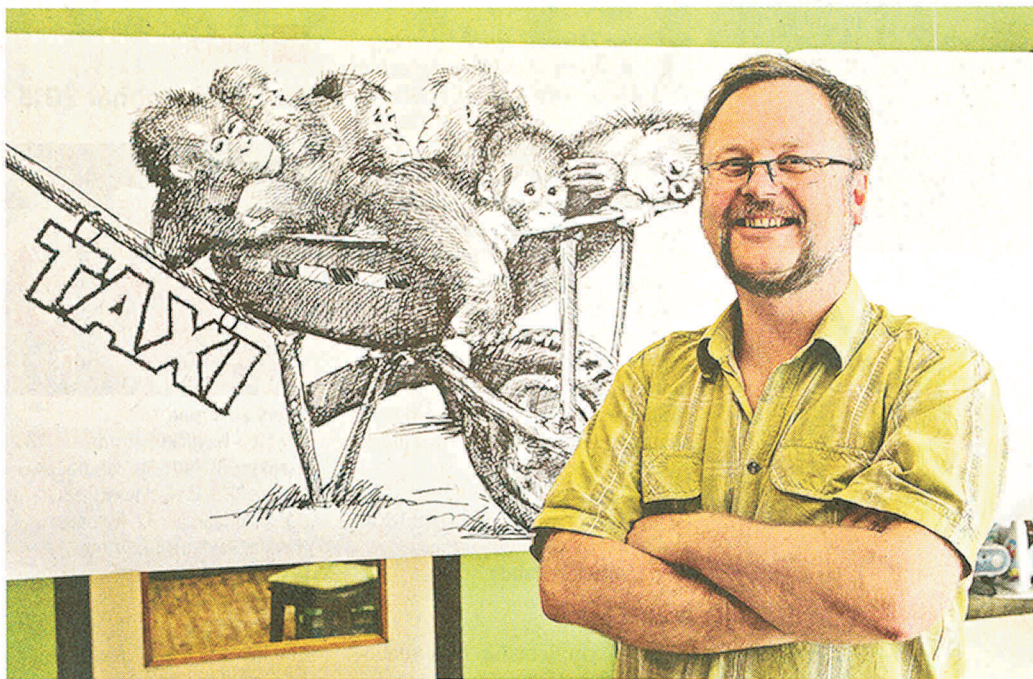
V roce 1999 vydával můj soused dětskou knihu Kačenka z Orlických hor a požádal mě, abych ji doplnil perokresbami. Předtím jsem je nikdy nedělal, ale od té doby jsou moje nejoblíbenější.

A kdy vlastně kreslíte?

V práci bývám tak do sedmi hodin, večer pak přijdu domů a od osmi zhruba do půlnoci si kreslím.

Co rád kreslíte?

Já vlastně ani nevím. Dělán to

Malíř a opičí taxi „Kreslím plnicím perem s černým inkoustem,“ říká o své technice kreslíř a grafik Miroslav Vomáčka z Moravských Budějovic. Kreslí třeba zvířata, ale i auta, hrady a politiky.

Foto: Petr Lemberk, MAFRA

hlavně pro radost. Nejdůležitější je pro mě ten krásně strávený večer. Když jsem hotový, tak už se zase těším na něco nového. Jednu kresbu zvládnou zhruba za čtyři hodiny, například na sokolské šibřinky ale kreslím větší věci, ty pak zaberou mnohem více času. Jedná se o přibližně 15 až 20 dvoumetrových kreseb, které doplňují téma. Dělal jsem už třeba Cestu do pravěku nebo Objevení Ameriky. Šibřinky bývají na počátku března a kreslit na ně začínám někdy o Vánocích.

Vystavujete kromě sokolských šibřinek i jinde?

V současné době už ne. Rok jsem dělal výtvarného redaktora na kulturním portálu Totem. Mé působení tam bylo jedním z důvodů, proč jsem přestal vystavovat. Vždycky jsem si myslel, že aby byl člověk dobrým umělcem, není nutné na to mít papír. Někteří mají mladí kolegové, kteří za sebou sice měli školu, ale téměř žádnou praxi, se na to ovšem dívali odlišně a jejich přístup mě po čase znechutil.

Nedávno jsem měl vystavovat v Brně, mé kresby aut by visely vedle těch, které vytvořil Václav Zapadlík. To mě hodně potěšilo. Dnes si mohou zájemci prohlédnout mou práci na webu, kde mám přes 1 600 obrazů. Když se zadaří, navštíví můj server i patnáct set lidí týdně. Spolupracuji i s Petrem Zavadským, kurátorem výstav v Košicích.

A co spolu „kujete za pikle“?

Jednou jsem pro něj kreslil Karla Gotta, momentálně se chystá projekt Jožo Ráž.

Svémi obrazy reagujete i na politické dění, co jste ztvárnil?

Nakreslil jsem například období, kdy padala Nečasova vláda. Je tam

S velikonočními okovy Kreslíř z Moravských Budějovic vyobrazil i bývalého středočeského hejtmana Ratha v okovech. Reprofoto: MAFRA

zaznamenaný blanický rytíř i český lev. Kdo se na ně spoléhal, ten měl smůlu, protože měli virózu. Udělal jsem i Davida Ratha v okovech s velikonočním vajíčkem, protože se tehdy tak nějak předpokládalo, že bude ve vazbě do Velikonoc. Měl jsem ho asi spíše nakreslit s vánočním stromčkem.

Vypadá to, že kreslení vás opravdu naplňuje. Máte ještě nějaké

jiné sny, které byste si rád splnil?

Já si teď právě užívám splněného dětského snu. Vyrůstal jsem v Deštném v Orlických horách a na zahradě jsme tam měli angrešt. Já jsem si pak vždycky přál mít ovocnou zahradu, to se mi na Vysočině podařilo. Doma teď máme meruňky, nektarinky, nedávno jsem vysadil tři třešňové stromy.

Kateřina Černožorská

Letní tip
Na sloni
zajít do

V Jihlavě nyní h... Jeho africká slo... stavila lidem r... městů, v šapitó... dět v tomto tý... sídlišti Na Dole... nuje Tembo a je... děl ředitel cirku... til o krasavici... tem. Její nejob... je prý mrkev. „E... lase nebo ma... rách, nepohrd... a dokonce má... psal sloní jídel... Tembina prog... nější piruety, u... nout a pobavit... největší atrakci... Milovníci zvíř... čekají ale i akro... představení se... podíávají se tř... nebo na akroba... ší se mohou vyf... dem.

Cirkus King... když se bratři... od cirkusu Hum... tím spolupraco... lavě začíná kaž... večer, v sobotu... stavení ve dvě... stoupení se u... v 11.00 hodin. ... lé činí 250 koru... užijí za 150 kor... jemci mohou p... din dopoledne... dinu před před...

Letní tip
Prvně m
pak na c

Starší generace... lavské Promena... se přes léto kaž... Masarykově na... programu vys... hudby Samson... jovic. Akce začí... v Jihlavě dělat... například poh... hradbách, přič... ko doporučuje... z Minoritského... chází za koste... Boží. Více akcí je na w...

Letní tip
Veselý k
seznám

Denně kromě... hodin je otevř... Kopec na pom... dubicka. Poku... jdete tam téměř... lených objekt... „Novinkou je l... se návštěvníci... svířbou kol...